

Mystère

NIEUW STATEMENT UIT DE STAL VAN DUROB AUDIO

Ongeveer een jaar geleden vielen collega-tester Jo Mullers en ik tijdens de luistersessies voor een test van geïntegreerde versterkers zo ongeveer uit onze stoel, nadat we de eerste klanken uit de PrimaLuna ProLogue buizenversterker hadden: "Ongelooflijk, waanzinnig, hoe kan dit voor dit geld?", waren toen een paar van de kreten die door de luisterruimte klonken. Toen er dan ook een verzoek kwam om een geïntegreerde buizenversterker uit een hogere *league* van de Durob ontwerpstaal te testen, aarzelde ik geen moment en maakte graag een afspraak om een naar verwachting nog beter product op mijn deurmat te krijgen.

Tijdens het luisteren en meten aan deze duurste *Mystère* - er is nog een goedkoper model dat een paar honderd Euro goedkoper is - werd er in China druk gebouwd aan een eerste serie van de *Mystère*. Het hier geteste model is een pre-productie model, dat schakeltechnisch niet afwijkt van hetgeen inmiddels in de winkels verkrijgbaar is, doch waar nog wat kleine verbeteringen op onderdelen niveau aan gedaan zijn. Zo is de schakelaar die de input regelt vervangen door een beter type en ondergingen ook de luidsprekerklemmen eenzelfde upgrade. Vanaf serienummer één zijn dit dezelfde luidsprekerklemmen die we nog kennen van de PrimaLuna ProLogue series (WBT *look-a-likes*). Als laatste is de bedrukking van het front verbeterd; de licht dansende letters staan nu strak in het gareel.

IA21

De naam *Mystère* leent zich bij uitstek tot het maken van allerhande woordspelingen; laten we daarom hier maar nijs mysterieus doen en ons gewoon overgeven aan de feiten. Want wat is de *Mystère* eigenlijk voor een versterker? Natuurlijk weer een één-tweetje tussen het Nederlandse duo Herman van den Dungen en Marcel Croese en 'hun' productiefaciliteit in China. Daar zitten talloze handjes klaar om vakkundig de mooiste elektronica-producten in elkaar te schroeven. Populair gezegd wordt

het 'hoe' van de producten hier in Nederland gedaan, het solideren gebeurt in China.

FRAAI

Het eerste dat me opvalt aan de nieuwe *Mystère* versterker, is dat hij er weer zo ongelooflijk mooi uitziet. Weliswaar is hij 'als versterker' eigenlijk in niets verschillend van de tientallen andere buizenmerken op de markt. Dat wil zeggen: buizen voor in een kooitje, trafo's er achter. Alleen, wát voor 'n kooitje en wát voor 'n trafo's. Er is gekozen voor een afwerking die nog veel fraaier is dan die we van de eerste series PrimaLuna ProLogue's gewend zijn. Eenieder die de afwerking van luxe meubelen zoals bijvoorbeeld Pastoe kent, weet wat ik bedoel. De ingezette zwarte polyester pianolak is je reinste high-end voor het oog. De IA21 is ondanks deze afwerking toch heel sober en kenmerkt zich door een voorname eenvoud. Op het front een centraal geplaatste LED, een volumeknop en een keuzeschakelaar: *that's it*. Ook de achterkant is niet om opgewonden van te raken. Naast vier ingangen, een vier en acht Ohms luidsprekerklem (en de minklem natuurlijk), vinden we enkel nog een zekeringhouder met netspanningsingang. Het enige opvallende aan de *Mystère* zijn de twee schakelaars op de beide zijkanten van de apparaten. Op de zijkanten? Jawel, de zijkanten.

De IA21 zomaar in een nauw passend audiomeubeltje plaatsen is derhalve eigenlijk uit den boze, want anders kun je hem niet eens aan of uit zetten. De schakelaar op de andere zijkant schakelt tussen EL 34 of KT 88, een optie die de IA21 voor heeft op de IA11, die uitsluitend met de EL 34 te krijgen is.

DETAIL

Onderop is een 1 mm dikke stalen bodemplaat met drie vaste aluminium kegels gemonteerd. Zelfs op de meest onzichtbare plaats is er dus met oog voor detail gewerkt. Na het verwijderen van deze bodem ligt het *hardwired* inwendige van deze buizenbeauty open. Opnieuw het meticuleuze werk van de perfect symmetrisch gelegde inwendige bedrading. Wat naast de rustige bouw opvalt, is de weergaloos mooie, uit geschakelde weerstanden gemaakte 24-staps-potentiometer. Gekoormatig behoort deze soort volumeregelaars tot de allerbeste die je kunt krijgen. Hobbyisten die ooit zelf hun potmeter vervangen hebben door een stappenschakelaar, zagen zichzelf beloond met een enorm toegenomen transparantie in het geluidsbeeld: het weghalen van de denkbeeldige 'gordijnen'.

Verder is de opbouw, met uitzondering van de transformator, bijna dubbel mono te noemen, tot en met de adaptieve auto-bias boards aan toe. Er is gekozen voor overgedimensioneerde weerstanden (langere levensduur), Solen condensatoren en mooie, verzilverde coaxkabeltjes voor de interne verbindingen. Brugcellen en powerweerstanden (Dales *look-a-likes*) zitten op de onderzijde van het frame gemonteerd, om zodoende een goede warmtedissipatie te kunnen garanderen. Als we de versterker weer omdraaien en het 'kooitje' verwijderen, zien we centraal geplaatst vier dubbel triodes 6SN7 staan. Deze sturen hier de KT 88's aan, wat leidt tot een forse twee keer 50 *push-pull* Watts aan acht Ohm. De adaptieve autobias schakeling houdt de buizen gedurende hun hele leven in het meest optimale lineaire werkgebied, en zorgt daarbij ook voor een aanzienlijke verlaging van de harmonische vervorming.

LET'S ROCK!

Met deze muzieksoort begon ik overigens niet, maar het geeft wel meteen een van de meest essentiële kenmerken van de geluidsweergave van de Mystère weer: ook deze versterker maakt het je weer moeilijk je voeten stil te houden. Opnieuw word ik geconfronteerd met een onverbiddelijk muzikale versterker. Het prettige van de Mystère versterker is dat hij al na ongeveer een half uur op zijn gehoormatige optimum zit. Toch heb ik hem voor de zekerheid twee dagen met tunerruis in laten spelen voordat ik serieus ben gaan luisteren. Maar toen ik er dan ook echt voor ging zitten was het vanaf toon één genieten geblazen. Je kent dat wel, je pakt eens een wat ouder cd-tje wat je bij toeval tegenkomt en denkt van "Oh ja, da's die". Zo ging Beverly Craven van haar gelijknamige cd als eerste in de lade en met een schok realiseerde ik me, dat ik deze cd zo nog niet eerder gehoord had. Wow... was ik dan zo het referentiekader in deze prijsklasse kwijtgeraakt dat ik de weergave via de Mystère zo fenomenaal goed vond? Hier was verder onderzoek nodig en ik haalde acuut de Mystère uit m'n systeem. Om dan ook een

werkelijk onderbouwde mening te kunnen geven op welk niveau de Mystère meespeelt, installeerde ik als tegenkadidaat een even dure, eveneens geïntegreerde versterker, die bij de collega's van het Duitse tijdschrift Stereo al sedert jaar en dag als referentieversterker ingezet wordt: de Symphonic Line RG 14. De piano van 'Promise me' stond nu strak en behoorlijk diep achter de rechter luidspreker en haar stem werd nogal wat hoger dan op normale lichaamshoogte tussen de speakers geplaatst. De echo's van de uithalen van haar stem waren krachtig aanwezig. Minder vond ik de ingeblikte strijkers; deze kwamen wat bleekjes uit de verf, net als de drumlijn. Ook de bas - en dat verwacht je niet zo van een pittige transistorversterker - was aan de flauwe kant, iets wat ik later opnieuw waarnam bij Susan Vega's 'Cracking'. Wat de Symphonic Line RG 14 wel goed doet is het hoog. Het is snel, open en behoorlijk dynamisch. Er passeerden meerdere cd's de revue en gewapend met dit akoestische referentieniveau werd het tijd om de Mystère weer aan te sluiten.

MUSIC MEASTRO, PLEASE

Nou, laat het *please* maar weg, want de KT 88 uitvoering van de Mystère IA21 kan niet anders dan muziek maken. Binnen het uur nadat ik een aantal cd's op de RG 14 doorgeluisterd had, draaide ik dezelfde schijfjes op de Mystère en opnieuw verbaasde ik me. Hoe is het mogelijk? Zo'n verschil met een versterker die, zeker bij onze oosterburen, referentiestatus geniet. De muziek was veel 'relaxter', zo ervoer ik dat tenminste, het geluid was totaal schoon en met een veel breder stereobeeld. Stemmen (Beverly Craven) hadden beduidend meer warmte, kracht en gloed. Zo ook met de cd van Jacintha, 'Here's to Ben', haar fenomenale ode aan Ben Webster. Deze waanzinnig opgenomen *kippenvelplaats* laat je werkelijk elk slijkgeluidje van de zangeres horen en dat de drummer met ingetrokken of volle bushes speelt. Kortom, niet enkel de cd, maar ook de weergave via de Mystère is zo compleet, dat je het technisch luisteren al snel laat voor wat het is en je heerlijk overgeeft aan ontspanning. Het blijkt keer op keer een herhaling van zetten. Naarmate ik meer cd's beluisterde, die ik eerder al via de Symphonic Line beluisterd had, kreeg ik steeds weer dezelfde ervaring: de muziek was vloeiender, het timbre absoluut natuurgetrouw, de bas vol en rijk - wel wat minder krachtig en snel -, het hoog minder pregnant, maar wel weer samenhangender met de rest van de muziek, gewoon organischer. Elke muzikale lijn is er probleemloos uit te pikken en te volgen....

BESLUIT

Als ik aansluit bij de muziek waarmee ik afscheid nam van de Mystère - de 'Carmina Burana': geluk en tevredenheid met de dagelijkse dingen van het leven, als het belangrijkste levensprincipe - dan weet ik zeker dat u bij uw muziekbeleving in ieder geval een ding kunt afvinken: uw zoektocht naar een top buizen geïntegreerde versterker is voorbij: het genieten kan beginnen.

Mystère IA21: € 2.500

[MEETRAPPORT OP WWW.VI-FI.NL, ONDER RUBRIEK 'XTR@'.](http://www.vi-fi.nl)